

Trpasličkova smrt - Šestá dekáda

- příběh 051

mimozemský trpaslíček přišel do školky trpasličím dětem vyprávě o životě. malí trpasličci přivítali hosta potleskem.

"moudrý dědečku, vyprávěj nám," žadonili a nedočkavě se usadili do malých postýlek a sedaček.

"o čem bych vám měl vyprávět?" zeptal se mimozemský trpaslíček.

"třeba o tom, jaké to bude, až budeme velcí," přihlásilo se malé trpasličí dítě.

"hmm, hmm, hmm," zamručel mimozemský trpaslíček a rozvážně zatahal za stařecký vous na gumičce.

"až budete děti velké, bude válka a půjdete do zákopů," začal vyprávět.

"dědečku, co to je válka a co to jsou zákopy?" zeptala se malá trpasličí holčička.

"milé děti, válka je, když se vaši kamarádi ze sousedství rozhodnou, že vám seberou domeček, zabijou tatínka, znásilní maminku a unesou sourozence, aby pracovali v dolech."

"hrůza veliká," bledli v obličejích malí trpasličci.

"to ještě milé děti není hrůza. hrůza vás čeká v zákopech, kde se budete brodit krví, plazit ve střevech granáty roztrhaných trpaslíků a z ochranných brýlí budete stírat stékající mozek vaše spolubojovníka. uslyšíte spoustu nářků, zažijete bolest a uvidíte smrt, tak jak jste ji ještě nikdy neviděli," vyprávěl trpaslíček, popotahoval vous na gumičce a pozoroval malé trpasličky, jak zvrací a omdlívají.

"a až toho bude příliš, přijdou jiní trpasličci, jimž říká se jim kolaboranti. ti uzavřou nevýhodný mír, popraví všechny bojovníky, kteří přežili jatka válečného pole a budou vám říkat, že je konečně klid na poctivou práci."

všechny trpasličí děti ležely omdleté a zeblité na zemi i v postýlkách a mezi nimi stála bledá trpasličí vychovatelka.

"co čumíš kundo, bojíš se pravdy? přestaň těm čůrákům konečně lhát, protože znáš pravdu. válka bude," řekl mimozemský trpaslíček, opustil trpasličí školku a šel na pivo.

- příběh 052

mimozemský trpaslíček vykašlal kus hnědé hmoty.

"co jsi zač?" zvědavě se zeptal.

"já jsem hovno, trpasličku," odpověděla hnědá hmota.

"proč jsi nevypadlo prdelí?" ptal se trpaslíček dál.

"protože tvoje držka je prdel," odpovědělo hovno.

"to bych se posral," zamyslel se trpaslíček, z držky mu vyletěl průjem a z břicha mrtvej pupíkovéj trpaslíček.

- příběh 053

mimozemský trpaslíček šel po lunární ulici a potkal slunce.

"jak se máš trpasličku?" zeptalo se.

"mám se krásně, moje sluníčko."

"to je dobře, protože teď zemřeš," řeklo ležérně a spálilo trpaslička láskyplným žářem.

- příběh 054

mimozemský trpaslíček šel do prdele. vzal to přes to držku, žaludek, podráždil slezinu, pozdravil slepák, proplazil se tenkým střevem, tlustým střevem a vypadl jako kus hovna.

- *příběh 055*

mimozemský trpaslíček vstoupil do ohně. věřil, že je poctivý a nebude popálen. spletl se. shořel jako stará vyžraná svině.

- *příběh 056*

mimozemský trpaslíček chtěl zanechat odkaz. proto se vysral na náměstí a hovnem napsal:
"prd mrd. zmrđ hrd."

- *příběh 057*

mimozemský trpaslíček potkal úterý.

"čau kundo, jak se máš?" zeptalo se.

"nahovno, už aby přišel pátek," odpověděl trpaslíček.

"to mě mrzí," zasmutnilo úterý.

"mě ne," řekl trpaslíček, vytáhl starý rezavý nůž a úterý vykuchal.

milé děti, tak skončilo úterý a od té doby je pondělí následováno středou.

- *příběh 058*

mimozemský trpaslíček šlapal na kole a přemýšlel o životních moudrech. šlapal, šlapal a šlapal. najednou mu upadlo chodidlo a porazilo stojící rodidlo.

"do píči," zamručel nevrle a rukou zajel do rodidla. přišel o obě chodidla.

"moje druhé chodilo!" zakřičel trpaslíček a srazilo ho vozidlo.

- *příběh 059*

mimozemský trpaslíček vyslal do kajuty příběh prdu číslo 59.

"ses posral demente, po padesátýdevátý sis usral!" zakřičel pilot.

"všichni tady chcípáme!" volali cestující.

mimozemský trpaslíček vytáhl mimozemský péro a nachcal do skříně s počítačem. tmavý kouř zaplnil kajutu a všichni zdechli udušením. mrtvý letoun se vznášel kosmickým mikroprostorem a byl přitahován bílou mikrodírou.

"světlu vstříc," řekl mrtvý mimozemský trpaslíček z posledních sil.

- *příběh 060*

mimozemský trpaslíček dostal chuť na pohřeb. objednal pohřební taxi a nechal se odvézt do prodejny mrtvol a smutečních věnců.

"dobrý den, copak byste si přál?" zeptal se obchodník ve vesele smutečním oblečení.

"dobrý den, pane, chtěl bych nějakou pěknou dobře uleželou starší mrtvolu mladší dívky,"

odpověděl mimozemský trpaslíček a labužnický prohlížel vystavené kadávery.

"vidím, že jste znalec, měl bych tu něco speciálně pro vás," řekl protřelý obchodník se smrtí, když viděl trpaslíčkovo nadšení.

"povídejte, jsem celý naklepaný," trpaslíčkova očka zasvítila perverzními chutěmi.

"pojďte za mnou," zamrkal očními víčky obchodník a vedl trpaslíčka do místnosti pro vip zákazníky.

"přivezli je před čtyřmi měsíci."

"ale, ale, ale, copak to tu máme?" zajásal nadšeně mimozemských trpaslíček, když spatřil čirý mrtvý sen.

"plný autobus sedm měsíců mrtvých novicěk. do kláštera nedojely a všechny jsou panny," hrdým hlasem řekl majitel obchodu s mrtvolami.

mrtvý trpaslíček byl v sedmém pekle. oči mu svítily a nemohly se nabažit té krásné mrtvé nádhery.

"beru je všechny!"

"to rád slyším, přál byste si je svátečně zabalit?"

"rozhodně, já si je pak jednu po druhý vybalím a s každou polaskám," chrochtal trpaslíček vzrušením.

"pán bude platit hotově?"

"rozhodně a tady máte adresu, kam mi je doručíte," řekl trpaslíček, zaplatil drahými kameny a odjel domů chystat márnici pro mrtvé novicky. vzrušením se mu klepala kolena.